

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΛΙΟΥ

29 Ιουλίου 2007
Κυριακή Θ' Ματθαίου

«Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε»

Στὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ἀδελφοί μου, ἀκούσαμε γιὰ τὸ θαῦμα τῆς καταπαύσεως τῆς τρικυμίας τῆς θαλάσσης, καθὼς ἐπίσης βλέπουμε καὶ τὴν εἰρηνικὴν κατάπαυση τῆς τρικυμίας τῶν λογισμῶν τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ ποὺ ἦταν φοβερότερη. Ἔτσι τὴν ἀξιολόγησε ὁ Κύριος, γι' αὐτὸ πρῶτα κατέπαυσε τὴν τρικυμία τῆς ὀλιγοπιστίας τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου λέγοντας: «Ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐδίστασας;». Ἐπειτα ἀνέβηκε στὸ πλοῖο καὶ ἀμέσως ἐκόπασε ὁ ἄνεμος.

Ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος ἐρμηνεύοντας τὴν περίπτωσι τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου ποῦ, ἐνῶ βάδιζε πάνω στὰ κύματα ὅσο εἶχε τὰ μάτια τοῦ ἐστραμμένα πρὸς τὸν Ἰησοῦ, ἔπειτα βυθιζόταν, λέγει ὅτι «ὁ Κύριος τὴν στιγμὴ ἐκείνη δὲν κατέπαυσε τὸν ἄνεμο ἀλλὰ ἄπλωσε τὸ χέρι Του καὶ τὸν ἔπιασε λέγοντας; «ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐδίστασας». Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ὁ Κύριος ἔδειξε ὅτι τὴν μεταβολὴν στὸν Πέτρο δὲν τὴν ἔκανε ἡ δύναμη τοῦ ἀνέμου ἀλλὰ ἡ ὀλιγοπιστία του. Ἄν ἡ πίστις του δὲν ἀσθενοῦσε, τότε εὐκολὰ θὰ μπορούσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἄνεμο. Γι' αὐτὸ ὁ Κύριος τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ ἀφήνει τὸν ἀέρα νὰ πνέῃ, δείχνοντας ὅτι ὁ ἄνεμος δὲν μπορεῖ νὰ κάνη κανένα κακό, ὅταν ἡ πίστις εἶναι σταθερή.

Ἀδελφοί μου, τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως «ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος» σὲ κίνδυνο μεγάλο τὸ πλοῖο καὶ τοὺς ἐπιβαίνοντες μαθητὲς ὑποβάλλουν. Ὁ Χριστὸς ὅμως δὲν ἀφήνει γιὰ πολὺ μόνους τοὺς μαθητὲς καὶ χωρὶς βοήθεια. Ἐμφανίζεται σὲ αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, διαλύει τὴν ταραχὴ καὶ τὴν ὑποψία τους ὅτι βλέπουν φάντασμα καὶ τοὺς ἐνθαρρύνει λέγοντας «θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε». Ἡ ἐνθαρρυντικὴ αὐτὴ προσφώνηση τοῦ Ἰησοῦ δημιουργεῖ βαθειὰ αἴσθησι καὶ συγκίνησι στοὺς μαθητὲς καὶ τὸ βίωμα αὐτὸ μᾶς ὀδηγεῖ στὴ βεβαιότητα ὅτι ὁ Κύριός μας εὐρίσκεται συνεχῶς στὸ πλευρὸ τοῦ σκάφους ἢ καλύτερα ἐπάνω σὲ αὐτό, τόσο μὲν τῆς Ἐκκλησίας ὅσο καὶ στὸ σκάφος ἐνὸς ἐκάστου μέλους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ δὲν πρέπει νὰ φοβούμεσθε ἢ νὰ χάνουμε τὸ θάρρος μας, ὅταν τὰ κύματα καὶ οἱ τρικυμίες τῆς ζωῆς μᾶς ταραζοῦν καὶ θέλουν νὰ μᾶς κλονίσουν.

Ἄν πάλι συμβεῖ νὰ κλονισθοῦμε, νὰ βυθισθοῦμε, μὴ διστάσουμε νὰ ποῦμε: «Κύριε σῶσόν με» καὶ ὅπως, παρ' ὅτι ἐχαρακτήρισε «ὀλιγόπιστον» τὸν Πέτρο, ὁ Κύριος τοῦ ἔδωκε χεῖρα

βοηθείας, ἔτσι θὰ κάνει καὶ σὲ ἐμᾶς λέγοντας «θαρσεῖτε ἐγὼ εἰμι». Μὲ τὸ ἐπεισόδιο αὐτό, ποὺ ὀφείλεται βέβαια στὸν ἀθύρμητο χαρακτήρα τοῦ Πέτρου καὶ στὴν ἑλλιπῆ πίστη του πρὸ τοῦ φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συνειδητοποιεῖ κανεὶς τὴν παρουσία τοῦ Κυρίου δίπλα του, λαμβάνει ἐνίσχυση καὶ σταθεροποεῖται στὴν πίστη του.

Ἀδελφοί μου, καὶ ἐμεῖς εἴμαστε μέσα στὸ σκάφος, τὸ πλοῖο τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ εἶναι ἐκτεθειμένο στὴν τρικυμία τοῦ παρόντος κόσμου. Ὅποιος πρὸς στιγμὴν τρομοκρατηθῆ ἀπὸ τὸν ἰσχυρὸ ἄνεμο τῶν φθοροποιῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου, κινδυνεύει νὰ καταποντισθῆ. Ὅποιος ὅμως βεβαιωθῆ ὅτι μὲ τὴν προσευχὴ «Κύριε σῶσόν με» ὁ Κύριος θὰ σπεύσῃ ἀμέσως ὡς βοηθὸς καὶ σωτὴρ, ὡς νικητὴς τῶν ἀντιθέτων δυνάμεων, ὡς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας, αὐτὸς σωθήσεται.

Εἰς τὸ «θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε» τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, πρέπει νὰ ἀναγνωρίσουμε τὴ ρητὴ ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου μας πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρικυμιῶν τοῦ βίου, τῶν διωγμῶν, τῶν θλίψεων, τῶν ἀντιθέτων δυνάμεων καὶ τῶν λοιπῶν ἐμποδίων, Ἐκεῖνος θὰ εὐρίσκεται στὸ πλευρὸ μας «πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος».

Φίλοι μου, ἂν μὲ μεγαλύτερη προσοχὴ μελετήσουμε τὴν εὐαγγελικὴ περικοπὴ, θὰ διαπιστώσουμε ὅτι οἱ μαθητὲς μαζί μὲ τὸν ἄγωνα τους, διακατέχονται καὶ ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς ἀγωνίας. Ἔχουν βεβαίως τὴ δικαιολογίαν τους. Δὲν ἦταν μόνο ὅτι ἡ θύελλα μαινόταν, ἀλλὰ ἀπουσίαζε καὶ ὁ Χριστός, στὸν ὁποῖο εἶχαν στηρίξει τὶς ἐλπίδες τους. Μᾶλλον τὸν εἶχαν λησμονήσει μέσα στὴν ταραχὴ καὶ τὸ φόβο τους. Ὁ Κύριος ὅμως προσευχόταν καὶ σὲ λίγο ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῶν κυμάτων. Ὁ Πέτρος, ὅταν εἶδε τὸν ἄνεμο ἰσχυρὸ, ἐφοβήθη. Νὰ λοιπὸν ἡ ἀγωνία, ὁ φόβος ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ὀλιγοπιστίας. Ἡ ἀντιμετώπιση τῆς τρικυμίας συνδέεται μὲ τὸν Χριστό. Ἡ τοῦ ἀνέμου κατάπαυση καὶ εἰρήνευση δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα καλῶν καὶ εὐσεβῶν σκέψεων ἀλλὰ προῖόν της θείας χάριτος. Ἐφοβήθη ὁ Πέτρος.

Σὲ μία ἔξαρση λυρισμοῦ καὶ ψυχικῆς ἀνατάσεως πρὸς τὸν Θεὸ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης διδάσκει «φόβος οὐκ ἔστι ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει». Πηγὴ τοῦ φόβου εἶναι ἡ ἐνοχὴ ἢ ὁποῖα ἀποκλείει τὸ συναίσθημα τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπης, ἄρα καὶ τῆς ἀσφαλείας. Εἶναι φρόνιμο καὶ ἀπαραίτητο νὰ εἶναι ἡ συνείδησή μας τακτοποιημένη ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, γιατί μόνο τότε νιώθουμε εἰρήνη καὶ χαρὰ καὶ ἔχουμε τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ Χριστός μας εἶναι ἡ ἰσχύς, τὸ στερέωμα, ἡ καταφυγὴ καὶ ὁ ρύστης μας.

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

[dkpdf-button]